

VIHURILAINEN

Kuva: Minna Seppänen

Hei Vihurilainen!

Kalenteri kertoo jälleen kerran, että yksi Suomen kesä on ohitse. Sehän ei tietenkään tarkoita sitä, että melontakausi olisi edes lähellä loppumista, järvet pysyvät todennäköisesti vielä muutaman kuukauden sulana. Ja jos ei avovesi enää houkuttele, voi aina suunnata lauantai-iltoina ja sunnuntaiaamuisin Kalevan uimahallille melontavuorolle tai Ratinaan kuntosalille.

Itsellä jäi tänä(kin) vuonna melonta paljon vähäisemmäksi kuin keväällä ja alkukesästä toivoin ja suunnittelin. Onneksi aktiivisia vihurilaisia on kuitenkin riittänyt vetämään peruskursseja, ohjaamaan soveltavaa melontaa, osallistumaan retkille, kilpailemaan ja viettämään aikaa vajalla talkoissa. Retkien ja kurssien vetovastuut on hyvin pitkälle seuramme melontaohjaajien varassa. Siksi onkin aivan mahtavaa, että tänä vuonna on taas saatu seuraan 9 uutta melontaohjaajaa! Pari sivua eteenpäin kerrotaan vähän tarkemmin, mitä kaikkea melonnanohjaaja oikein tekee ja mitä tällaisen arvovaltaisen arvonimen saaminen vaatii. Ilman melontaohjaajia emme pystyisi järjestämään seurana seuramme jäsenille yhtä kattavaa ja monipuolista ohjelmaa kuin nyt.

Kiitos kaikille menneestä kesästä!

Marko

tiedotusvastaava

P.s. Vihuri tarvitsee ensi vuodesta eteenpäin uuden rahastonhoitaja, kun pitkäaikainen rahastonhoitajamme Annamari jättää pestin. Kiinnostuneet voivat kysyä lisätietoja suoraan Annamarilta osoitteessa taloudenhoitaja@vihuri.info!

P.s.s. Käythän vastaamassa retkikyselyymme! Katso lisätietoja kotisivun tiedotteista.

Melontaohjaajakurssi

Vihurilla oli tänä kesänä kalenterissa 8 peruskurssia ja alkeismelontaittaa, 10 soveltavan melonnan iltaa ja yli 20 erilaista retkeä. Jokaisella retkellä ja kurssilla on aina oltava vastuuvetäjä, jolta vaaditaan virallista koulutusta ja vähintään Melontaohjaajan pätevyyttä. Melonta- ja soutuliitto on määritellyt virallisen sisällön melontaohjaajakurssille, sisältäen ryhmän ohjaamista peruskurssilla ja päiväretkillä, melonnan turvallisuutta sekä yleistä melontatietoutta. Vihuri järjesti ensimmäistä kertaa oman Melontaohjaajakurssin vuonna 2014 yhdessä Ruoveden kanoottipurjehtijoiden kanssa, jolloin valmistui 7 uutta vihurilaista melontaohjaajaa. Tänä vuonna järjestettiin Vihurin toinen melontaohjaajakurssi jo tutuiksi käyneissä Ruoveden kanoottipurjehtijoiden kotimaisemissa Visuvedellä ja Ruovedellä.

Ohjaajakurssin ennakkoavaatimuksena on EPP2 –melontataitotestin suorittaminen. Kesän alusta saakka Meri, Jani, Niila, Petra, Taru, Katja, Kaisu, Linda ja Johanna opettelivat ahkerasti Villen opastuksessa EPP2:n taitoja ja läpäisivät lopulta vaativan testin Seppo Paavolan ankarassa valvonnassa.

Elokuun 8. päivänä suuntasivat Vihurin 9 ohjaajakurssilaista yhdessä kouluttajien Villen ja Pertin ja apukouluttajien Markon ja Heinin kanssa kohti Visuvedellä sijaitsevaa Paavoloiden kesämökkiä, joka toimi kurssin leiripaikkana. Visuvedellä odottivat jo kurssinjohtaja ja isäntämme Seppo sekä Ruovedeltä kurssille osallistuva Heini ja apukouluttaja Siina.

Perjantai-ilta kului kurssilaisten pitämässä opetustuokioissa, joissa opetettiin mm. kajakin turvatarkastusta, aukkopeitteen käyttöä ja melaotetta. Ohjaajat joutuivatkin koviin, kun muut kurssilaiset eläytyivät ensikertalaisen peruskurssilaisten rooliin, kyselivät vaikeita ja tekivät kaikki mahdolliset virheet joita peruskurssilla voi tulla esiin. Ankan opetustuokion jälkeen olikin mukava viettää vielä iltaa saunassa ja juhlistaen Sepon 70 –vuotisjuhlaa Siinan leipoman meloja-täytekakun kanssa.

Ensimmäinen kokonainen kurssipäivä vietettiin aurinkoisessa ja lämpimässä kelissä kajakeissa opiskellen kurssilaisten vetämiä peruskurssin opetustilanteita, kuten eteenpäin- ja taaksepäin melontaa, sivuttaismelontaa, lauttautumista ja alatukea. Myös teoriaa käytiin läpi mm. hypotermiasta, kartoista ja olosuhteiden mukaisesta vaatetuksesta.

Iltaa kohti rupesi melo olemaan villimpää, kun ensin lämmiteltiin Heinin vetämässä kajakkijoogassa ja loppuilta pulikoitiin Katjan kajakkiaikrobaatiassa ja Niilan opastuksella eskimokäännöksiä.

Sunnuntaina lähdettiin aamulla aikaisin vesille ja retkeiltiin Visuvedeltä kohti Ruoveden kansallismaisemia. Yllättävän riskialtista porukkaa tämä ohjaajaporukka kyllä on, kun yhteen päivään mahtui jos jonkinmoista onnettomuutta, eksymistä, sairaskohtauksia ja varusteiden hajoamista. Meinasipa jopa joku moottorivene ajaa porukkamme päällekin...

Loppu hyvin, kaikki hyvin, lopulta koko porukka oli kuitenkin terveenä ja iloisella mielellä perillä kanoottipurjehtijoiden vajalla Pihlapirtillä, jossa odotti lämmin sauna ja kurssin päättötodistusten jako. Jakamisen imperatiivin mukaisesti onkin nyt jokaisen uuden melontaohjaajan tehtävänä jakaa saamaansa oppiaan tulevana kesinä peruskursseilla ja muissa vihurin tilaisuuksissa. Innolla odotamme myös upeita uusia retkiä!

Onnea kaikille uusille melontaohjaajille!

Lasten melontakoulu

Tampereen Vihuri järjesti kesällä 2016 kolme lasten ja nuorten melontakoulua, joista jokainen kesti pari viikkoa. Tervetulleita melontakouluun olivat kaikki 8-13-vuotiaat lapset - aikaisempaa melontakokemusta ei tarvinnut olla. Melontakoulut järjestettiin Näsijärvellä, Rauhaniemen vajan rannalla.

Melontakouluissa opeteltiin melonnan perustaitoja, sekä kokeiltiin erilaisia kajakkeja, kuten kilpa-, koski-, poolo- ja retkikajakkeja. Erityisesti kaksikkomelonta oli monelle mieluisaa. Melontakoulu huipentui Tapatoran retkeen: viimeisenä päivänä rantauduimme saareen, jossa söimme eväitä.

Lapset oppivat taitoja nopeasti: parin ensimmäisen päivän jälkeen melonta sujui jo luontevin elkein, ja omaa kehoa hallittiin tasapainoa vaativissa juniorikilpakajakeissa hyvin. Havaitsin parin viikon melontakoulujaksojen toimivan hyvin, sillä näin useampi lapsi pääsi kokeilemaan melontaa ja innostuksen myötä jatkamaan harrastusta vielä saman kesän aikana.

Vaihtelevat sääolosuhteet toivat melonnan eri ulottuvuuksia esiin. Pohjoistuuli hurjine tyrskyineen mahdollisti aalloissa surffailun hauskuuden: osa lapsista innostui aalloissa melomisesta todella paljon. Tämä herätti ajatuksen, olisiko seuralla mahdollisuutta järjestää lapsille suunnattuja koskikursseja, ja tuoda näin melonnan laajoja harrastusmahdollisuuksia vielä paremmin esiin.

Melontakoulujen ohjaus oli erittäin mukava kokemus: kiitos eri melontakoulujen apuohjaajille Otsolle, Vilholle ja Tuomakselle sekä reippaille osallistujille. Lisäksi iloa toivat tuttujen kasvojen uudelleennäkeminen Kaukajärven melontaharjoituksissa, joissa melontaa pääsi jatkamaan vielä Rauhaniemen kahden viikon melontakoulun

jälkeen. Iloisessa ilmapiirissä ja yhdessä melontakokemusta jo aikaisemmilta vuosilta keränneiden junioreiden kanssa uunituoreilla melojilla on mahdollisuus päästä Kaukajärven melontakulttuurin jalan jäljille.

Ohjaaja *Olivia Malinen*

Vihurin melontakauden päättäjäiset

lauantaina 19.11.2016

kello 18 - 23 Kaupinojan saunalla!

Perinteiseen tapaan vietetään Vihurin pikkujouluja ja melontakauden päättäjäisiä mennyttä kautta muistellen, uutta suunnitellen ja mukavia turisten.

Tarjolla maittavaa ruokaa, juomaa,
saunomista ja iloista seuraa
Tarkempaa tiedostusta tulossa lähiaikoina!

SOVELTAVAN MELONNAN RYHMÄ KESÄLLÄ 2016

Tampereen Vihuri järjesti kesän 2016 aikana laatuaan ensimmäisen soveltavan melonnan kurssin. Ryhmään osallistui kaikkiaan 13 melonnasta kiinnostunutta. Ryhmä sisälsi 10 kolmen tunnin melontakertaa ja sisällöltään se vastasi melonnan peruskurssia. Kesän lopuksi osallistujilla oli myös mahdollista suorittaa EPP 1 –taitokoe.

Poikkeuksellisen tästä kurssista teki se, että kaikki osallistujat olivat Pirkanmaan neuroyhdistyksen jäseniä ja sairastavat MS-tautia. Multippelistkleroosi eli MS-tauti on etenevä neurologinen sairaus, joka aiheuttaa eriasteisia vaurioita keskus- ja ääreishermostossa samalla heikentäen toimintakykyä. Tautiin sairastutaan yleensä varsin nuorena eikä taudin etenemistä voi ennakoida. Syytä sairastumiseen ja MS-taudin kehittymiseen ei vielä tiedetä. Alkuvaiheessa tauti ei juurikaan vaikuta arkeen. Taudin edetessä alkavat mm. motoriset oireet, lihasheikkous, tasapaino-ongelmat ja rasituskestävyyden heikentyminen. Tautiin ei ole parantavaa hoitomuotoa, mutta monia sen oireita voidaan lievittää liikunnalla.

Ryhmä kokoontui kesän aikana kerran viikossa Rauhaniemen uimarannalla. Hiekkaranta tarjosi tasaisen, vakaan ja suojaisan lähtöpaikan, jossa osallistujien oli hyvä asettua kajakkeihin ja siirtyä vesille. Ensimmäisillä melontakerroilla hiottiin melontatekniikkaa Rauhaniemen aallonmurtajien suojissa ja kesän lopulla päästiin jo retkeilemään niin Kaupinojan kuin kaupunginkin suuntiin. Kesän aikana koettiin onnistumisen elämyksiä ja opittiin puolin ja toisin. MS-kuntoutujien kanssa voidaan joutua miettimään erilaisia ratkaisuja, joilla voidaan fyysisen toimintakyvyn heikentymisen asettamat haasteet voittaa. Tärkeää onkin, että melonnassa edetään osallistujien ehdoilla. Helpotkin peruskurssin suoritteet muuttuvat haastaviksi, kun liikkumiskyky on rajoittunut. Esimerkiksi kajakista laiturille nouseminen ilman jalkojen apua on kunnioitettava saavutus. Jokainen kävelykykyinenkin meloja voi tätä käydä yrittämässä. Haasteiden voittamiset ja onnistumiset saivat hymyn nousemaan niin oppilaiden kuin ohjaajienkin kasvoille.

Melontaretkiä Rauhaniemen maisemissa. Kuva: Tuomo Vuohensilta 2016

Kurssin lopuksi kerätty loppupalaute kurssin osallistujilta oli erittäin positiivista. Erityisesti kiitosta saivat melontapaikka, käytössä ollut kalusto sekä asiantuntevat ohjaajat. Osallistujat kokivat hiekkarannan hyväksi lähtöpaikaksi, sillä myös liikuntarajoitteisten oli helppo asettua kajakkeihin. Kesän uudet kalustohankinnat osoittivat myös toimivuutensa soveltavan melonnan käytössä.

Haastavimmaksi asiaksi MS-kuntoutujat kokivat kurssilla tasapainon hallinnan vesillä. Etenkin alkuun kajakilla pystyssä pysyminen vaati osallistujilta keskittymistä. Kesän mittaan taidot kuitenkin paranivat ja melontakin alkoi tuntua luontevalta. Tasapainoa haastoi erityisesti aallokkoisen sää. Jännittävimmäksi asiaksi koettiin ehdottomasti kajakin kaataminen, minkä suoritti kuusi osallistujaa tietoisesti tai vahingossa. MS-kuntoutujat kokivat myös voinnissaan positiivisia muutoksia kurssin aikana. Yksi meloja koki liikkumisen helpottuneen sekä myös ylä- ja alaraajavoimien parantuneen kurssin aikana. Tasapaino, peruskunto sekä keskivartalon tuki parantuivat usealla osallistujalla. Yksi osallistuja toi esiin myös psyykkisen hyvinvoinnin, sillä hän koki stressin lieventyneen melontailtojen aikana. Myös toinen meloja kertoi olleensa pirteämpi melontakurssin ansiosta. Melonta antoi myös mahdollisuuden päästä liikkumaan luontoon liikuntarajoitteista huolimatta.

Mukavaa oli myös kuulla, että melonnalla oli ollut vaikutusta osallistujien arkielämään. Torstain melontapäivää odotettiin ja se toi mukavaa tekemistä keskelle viikkoa. Melonta antoi useammalla osallistujalle myös voimavaroja. Itsensä ylittämisen kokemus antoi lisää itseluottamusta, millä on tietysti myös psyykkistä terveyttä ylläpitävä vaikutus.

Lauttautumista harjoittelemassa. Kuva: Tuomo Vuohensilta 2016

Kuten jo edellä mainittiin, oli saatu palaute erittäin positiivista ja kaikki osallistujat suosittelisivat vastaavaa kurssia tuttavilleen. Soveltavan melonnan ohjaus- ja avustamistehtäviin osallistui kesän aikana yli 30 vihurilaista. Tämä joukko ansaitsee suurkiitokset kesän melontojen onnistumisesta!

Niin, mikä sitten oli kurssin lopputulos? Kuusi uutta EPP-1 tason melojaa, jotka kaikki sairastavat MS-tautia. Ei hullumpi saavutus tiettävästi Suomen ensimmäiselle soveltavan melonnan kurssille. Samalla kesän kurssi osoitti, ettei neurologisen sairauden tarvitse olla este melontaharrastuksen aloittamiselle. Kuten yksi osallistuja loppupalautteessaan asian kuvasi, ovat rajoitteet usein vain omassa päässä.

Tuomo Vuohensilta

Kilpajaoksen kesä

Vilkas kilpailukesä alkaa syyskuun viimeisten kilpailuiden myötä olla takanapäin. Vihurista osallistui suuri joukko kilpailijoita rata- ja maratonmelonnan sekä kanoottipoolon kilpailuihin ja menestystä tuli viime vuosiin verrattua poikkeuksellisen laajalla rintamalla. Yksi ilonaiheista oli vilkas nuorisotoiminta, jonka myötä lähes kymmenkunta junioria osallistui 10-16 -vuotiaiden sarjoissa rata- ja maratonkilpailuihin. Junioreiden puolella Vihuri olikin yksi menestyneimmistä seuroista. Lisäksi aikuisten sarjoissa saatiin nauttia tuttuun tapaan naisten menestyksestä, Netta Malinen otti peräti 12 suomen mestaruutta rata- ja maratonmatkoilta, mikä on kaikkien aikojen ennätys yhden kesän aikana melonnassa. Huikea saavutus! Tämäkään ei vielä riittänyt, vaan Mikko Nieminpää ja Hannu Kaukola ottivat ensimmäisen miesten yleisen sarjan SM-mitalin ratamatkoilta vuosikausiin. Osoituksena laajasta tasosta Vihuri kirkasti viime vuoden seitsemännen sijan tänä vuonna kolmanteen tilaan ratamelonnan Suomen cupin seurapisteissä. Maratonmelonnan osalta viralliset seurapisteet ovat vielä julkaisematta mutta sielläkin Vihuri parantanee viime kauden neljännestä sijasta. Poolon SM-turnauksessa Vihurin joukkue sijoittui hienosti viidenneksi.

Maratonmelonnan EM-kilpailuissa Portugalissa Tanja Jantunen oli 13. ja Netta Malinen 15. Netta osallistui myös Saksassa maratonmelonnan MM-kilpailuihin, joissa sijoitus oli niin ikään 15.

Vihuri järjesti kesän aikana kolmet kilpailut: Tampere-melonta, Maratonmelonnan sekaparien SM sekä ratamelonnan SM osa 2 yhdessä Pirkkamelojien kanssa. Suuret kiitokset talkoisiin osallistuneille!

Tapio Lehtinen

Vihurin offarit – melontaretkiä jääkauden molemmin puolin

Melontaretkeilyä voi hyvin harrastaa muulloinkin kuin heinäkuussa. Sen näkee myös Vihurin retkikalenterista. Viime vuonna seuran ensimmäinen viikonloppuretki tehtiin huhtikuussa ja viimeinen marraskuussa. Myös tänä vuonna Vihurilla on retkiä viileään kevät- ja syysaikaan. Silloin on hyvää tilaa suosituillakin leiripaikoilla ja veneväylien tuntumassa. Hyttysmyrkkystä ja aurinkorasvoja ei tarvita matkaan. Hileaikaan melotaan aina porukassa, kylmän veden varustein ja olosuhteet tarkoin ennakoiden.

Valoa vesillä ja kevättä kajakissa

Jäiden lähdettyä ensimmäisenä ovat liikkeellä Jalmari Ylätuki ja muut jokiretkeilijät. On mainiota, että Vihurissa on taitavia vetäjiä kevätojokiin. Kylmissä tulvavesissä tarvitaan koskitaitoja, melontakypäriä, vaihtovaatteita, joskus kirveitä ja viidakkoveitsiäkin. Tulvana virtaava joki on joka vuosi ja joka päivä erilainen. Parhaimmillaan pääsee pelloille, metsiin ja kesällä kiville puroille. Siis seikkailua, yllätyksiä ja hauskaa. Näiden retkien vihuriklassikko on Haukkajoki Helvetinjärven kansallispuistossa.

Järville ja merelle pääsee retkeilemään keväällä heti jäiden lähdettyä. Erityisen elämyksellisiä kevätretkikohteita ovat lintujärvet ja kosteikot. Merellä on keväällä aivan erityinen tunnelmansa. Haahkojen, kurkien, joutsenten, kaulushaikaroiden valtakunnissa on suurta iloa lintubongareista ja heidän hyvistä kiikareistaan. Ollin ja Tiinan opastuksella viime vuoden huhtikuussa retkeilemämme Euran Koskeljärvi oli aivan erityisen hieno lintumelonta.

Vihuri ja Vesikot ovat järjestäneet yhteisiä kevätretkiä. Hopealinjan reittiä ovat melottuna nyt yhteysvälit Hämeenlinna - Sääksmäki ja Sääksmäki - Pirkkalan Kränstolppa, ja jatkoa on luvassa. Tämän vuoden retkelle koleaan kevätsateeseen järjestyi sisämajoitus molemmiksi öiksi. Toijalassa voi muillekin suositella kaupungin omistamaa Kekän saaren mökkiä ja retkikuntaan Jania, joka aukkopeitteetömästä laivastaan ehtii laittamaan tulet kiukaan alle ennen kuin muut ovat kuivalla maalla.

Monilla kevätreissuilla on saatu tiukkaa oppia kevätluulten vihuroivasta voimasta ja yllättävistä käänteistä. Matin ja Tuulan alkukesästä järjestämällä reissulla Vesilahdelta Tampereelle puskettiin peräti kaikkina kolmena päivänä vasten kovaa pohjoistuulta. Leiripaikkoina testasimme Pirkanmaan virkistysalueyhdistyksen saaria. Nässylle emme Pispalan ali raahautuneet, sillä uittotunnelilta vajalle olisimme joutuneet taituroimaan kaatuvassa sivuaallokossa.

Hämäriä olosuhteita ja pimeitä reissuja

Syksyn tullen melontaretkillä nautitaan maiseman ruskasta, metsän antimista, tähtitaivaista ja syyssateista ja joskus ensilumistakin. Aamut ovat kesää useammin sumuisia, mikä voi viivästyttää vesillepääsyä. Muutoinkin valoisa melonta-aika yllättää lyhyydellään. Kajakkiin on syytä pakata mukaan valot, sillä suunnitelmien muuttuessa voi joutua melomaan hämärissä olosuhteissa. Jos ihan pimeä melonta sisältyy ennakkosuunnitelmiin, on jokaisen melojan syytä ennalta kokeilla oman

tasapaino- ja havaintoaistinsa toimivuus kajakissa muulla kuin päivänvalolla.

Vihurin retkikalenteriin on vakiintumassa pakkasretkien perinne, joka alkoi kolme syksyä sitten Haukisaaresta. Kaksi vuotta sitten pakkasretkeiltiin Ruoveden räntäsateessa. Viime lokakuista pakkasretkeä Kangasalan Vesijärvellä ja Pikku-Vittasen kivassa leirisaarella vaivasi illalla sauna ja päivällä intiaanikesä. Tämän takia yritimme pakkasmelontaa uudestaan vielä marraskuussa Helvetinjärven kansallispuiston järvillä, mutta lämpötila pysyi silloinkin plussalla. Haukanhiedan kesällä vilkas leiripaikka pitkine hiekkarantoineen oli ihan kokonaan meidän. Syyssumussa emme kuitenkaan ryhtyneet auringonpalvontaan.

Jo kahtena syksynä Vihurin retkikuntia on syksyn tullen suunnannut kauas pohjoiseen, etelän lämpöä pakoon ja vaativampiin olosuhteisiin. Viime vuonna vihurilaisia oli Inarin aavoilla vesillä. Tänä syksynä Vihurin retkikunta meloi Kirsin entuudestaan hyvin tuntemilla Hossan joki- ja järvireiteillä. Mainiota että Vihuri retkeili siellä jo. Hossasta tulee kansallispuisto 2017. Tämä lisää kulkijoita rannoilla ja poluilla, hiirihaukkojen ja majavien lisäksi.

Myöhäisille lappimelonnoille haluavien kannattaa muistaa, että yöpakkasia on viimeistään syyskuussa. Tämä ei kuitenkaan vielä yleensä vaikeuta melontaa, mutta telttäöihin tarvitaan kunnon alustat ja pussit. Autiotupia kannattaa liittää reittiin, jotta saa aika ajoin vaatteet kunnolla kuivaksi. Kun mukana on kunnon kengät ja jonkinlainen reppu, voi meloja monipuolistaa retkeilyä patikoimalla. Jokiretkeilystä tykkäävät pääsevät päiväseltään avotunturiin esimerkiksi Lemmenjoelta, Ounasjoelta tai Ivalojoelta. Ruska ja revontulet ovat Lapin syysretkeilyn iloja.

Vihurin retkiporukoissa odottelemme seuraavia off-season retkiä. Seuraava on jo tiedossa, mutta retkimelontakausi voi jatkua

joulukuullekin. Syys-lokakuun vaihteessa starttaamme joka tapauksessa vajalta, ajamme Lapin ohi aina Isojärven kansallispuistoon saakka. Hienon erämainen alue on vain tunnin ajomatkan päässä. Jos lämpötila putoaa alle nollan, saa tämän kesän uusiin melonnanohjaajiin kuuluva Niila vuoden pakkasherran tittelin. Jos melomme ja yövyimme plussalla, nautimme siitä ettei vesi jäädy kajakin kanteen eikä telttaa tarvitse kopistella aamulla lumesta. Varmaa on, että istumme pitkän ja pimeän lauantai-illan Renušaaren nuotiolla.

Minna Seppänen

